

Miért kellett meghalnia Isten Fiának

Isten Fia már három éven át vándorolt tanítványaival a Szent Földön. Újra tavasz lett, és leültek egy gabonaföldön megpihenni. A gabonaszárak éppen csak egy kicsit nőttek ki a Földből. A föld úgy nézett ki, mint egy világoszöld szőnyeg. Isten Fia nagyon komoly volt. Barátai észrevették ezt, és csendben figyelték. Egy kis idő elteltével így szólt: „Történeteket szeretnék nektek mesélni a gabonáról, akkor hamarosan meg fogjátok érteni, miért kell szenvednem és meghalnom.” „Igen, mesélj nekünk!” - mondták a tanítványok.

És Isten Fia elkezdte:

Hogyan csábította el a füvet az ördög és hogyan áldotta meg Isten

„Sok évvel ezelőtt sokkal több fű volt a Földön, mint ma, és kétszer olyan magasra nőtt, mint a mi réteinken. A füvek szára hosszú volt és volt rajtuk egy szilárd csomó, hogy ne konyuljanak le. Így növekedtek csomóról csomóra, míg végül egy kicsi, jelentéktelen zöld virágot alkottak, különböző alakban, némelyik olyan volt, mint egy furulya, mások, mint egy kis fácska. Minden, ami az ég felé nő, bosszantja az ördögöt. Így volt ez a fűvel is. Éjjel-nappal azon gondolkodott az ördög, hogyan keríthetné hatalmába a füvet. Egyik éjjel kiment a rétre, és odasúgta a füveknek: „Hatalmassá tudlak tenni titeket. Erőt tudok adni nektek, hogy befonjátok az egész Földet. Akkor a tiétek lesz, és senki sem tud titeket kitépni. Csak azt kell tennetek, amit mondok. Nem nőhettek ezentúl ilyen magasra.”

A fű azt mondta: „Nem, mi összeköttetésben akarunk állni az Éggel, Isten az ura a Föld összes élőlényének. Csak az övé akarunk lenni.”

De néhány fűszál engedte magát elcsábítani az ördögtől, és megkérdezte: „Mit kell termünk, hogy hatalmunk legyen a Föld fölött?” Az ördög azt mondta: „A csomókat, amelyekkel megerősítitek a száratokat, nem felfelé kell ezentúl növesztenetek, hanem lenni a föld alatt, oldalirányban. Minden csomóból a föld alatt egy kis gazt növesztetek ki a föld fölé, de nem túl magasra, hogy erőteteket a száron keresztül a föld alá juttathassátok, és így rejtve, a föld alatt egyre messzebb és messzebb növekedhettek, amíg a föld alatt be nem hálóztátok az egész Földet. Akkor a tiétek és az enyém lesz.”

Néhány fűszálnak megtetszett az ördögi terv. Szerettek volna hatalmasak lenni, és behálózni az egész világot. Nem növesztettek többé felfelé csomókat, hanem oldalra, a föld alatt.

Minden csomónál egy kis gazt engedtek a föld fölé nőni. Ez fényt és erőt vett el a többi fűtől, úgy, hogy azok nem tudtak már olyan magasra nőni. A paraszt meglátta a gazt, megragadta és kitépte, de csak letépte, ami a föld fölé nőtt. A föld alatt a hosszú szár már sok mérföldre elért a gyökértől, és senki sem tudta már kitépni. „Ez az átkozott gaz” - mondta a paraszt, - „sohasem szabadulok meg tőle.”

Az ördög örömet lelte benne, és rábeszélte a gazt, hogy egyre jobban nője körbe a Földet. A fű azonban az ég felé küldte a szárát, mint a sugarak, és a fűszárak így szóltak: „Magasságos Úr az égben, testvéreinket elcsábította az ördög, és be akarják hálózni az egész Földet. Fényt és erőt vesznek el tőlünk. Segíts nekünk, Urunk!”

Isten így szólt a fűszálakhoz: „Készek vagytok arra, hogy lemondjatok arról, hogy száraitokat az ég felé növesztétek?” „Igen, Urunk, mindenre készek vagyunk, ha ez a te akaratod.” - mondták a fűszálak.

„Száratok minden felső csomóját vonjátok össze, és képezzetek belőlük egy lezárást a száron, fonjatok belőlük egy kalászt. Meg akarom áldani kalászaikat, hogy magokat teremhessenek. Magjaitokból legyen kenyér, és táplálja az egész Földön az embereket.”

Sok fűszál hallgatott a szavára, és gabonakalász vált belőle. A gaz azonban hamarosan észrevette, hogy az ördög túlzott az ígéretével. Bár sokáig növekedett a föld alatt úgy, hogy a paraszt nem tudta kitépni, de aztán sziklák és folyók jöttek vagy a nagy óceán. Ezek nem engedték tovább nőni. Máig megpróbálja behálózni a Földet, de nem fog neki sikerülni. A gabonamag azonban kenyérként bejárja az egész világot.